

ÎNJUMĂTĂȚIREA CINCIZECIMII¹

Vladimir LOSSKY

Înjumătățirea Cincizecimii (miercurea din săptămâna a patra după Paști), în virtutea locului pe care îl ocupă între Învierea lui Hristos și Pogorârea Duhului Sfânt, este îmbrăcată într-o „dublă strălucire” care se cuvine „rădăcinii celor două mari solemnități” (Oda 5 din Canon). La fel ca majoritatea „sărbătorilor de idei”, această tainică sărbătoare a harului (încă necunoscută în Occident) trebuie să dateze de foarte mult timp. De fapt, slujba actuală de la Înjumătățirea Cincizecimii, alături de stihiri mai recente (începutul secolului al VIII-lea), conține unele elemente liturgice pe care unii le-au atribuit Sfântului Ilie al Ierusalimului (494-513) sau Sfântului Anatolie al Constantinopolului (449-458).

Lectura evanghelică de la Înjumătățirea Cincizecimii (In 7, 14-36), care începe prin cuvintele: „Iar la jumătatea praznicului, Iisus S-a suit în templu și învăța”, se referă la evenimentul care a avut loc „la mijlocul” sărbătorii Corturilor. Sărbătorită toamna (septembrie-octombrie) timp de șapte sau opt zile, sărbătoarea iudaică a Corturilor era, prin urmare, cu totul distinctă de cea a Cincizecimii. Dacă „Înjumătățirea Corturilor” evreiești este evocată la Înjumătățirea Cincizecimii creștine, aceasta se datorează faptului că spusele lui Hristos, rostite „în ziua cea din urmă – ziua cea mare a sărbătorii” (In 7, 37-39), se refereau la venirea Duhului Sfânt care urma să aibă loc după pătimirea și proslăvirea Domnului. Lectura evanghelică a Cincizecimii (In 7, 37-53) începe acolo unde se încheie cea de la Înjumătățirea Cincizecimii și conține făgăduința Duhului Sfânt în chip de „râuri de apă vie”. Această temă a „apei vii”, simbol al harului, servește drept laitmotiv al slujbei de la Înjumătățirea Cincizecimii și justifică transpunerea în perioada Penticostarului a sărbătorii Corturilor.

Spre deosebire de cultul liturgic, iconografia Înjumătățirii Cincizecimii nu pare să fi dezvoltat tema apei. Ea rămâne foarte sobră, arătându-L pe Hristos în templu vorbind bătrânilor poporului. El nu

---

¹ Traducerea a fost realizată după studiul „La Mi-Pentecôte”, publicat în limba franceză în revista teologică *Messenger de l'Exarchat du Patriarcat Russe en Europe Occidentale*, vol. 25 (1957), pp. 4-6.